

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots par Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem, pārkāpumu.

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka ITSB neesot lūdzis *AF Steelcase* sniegt nepieciešamos precizējumus saskaņā ar minētās regulas 158. panta 3. punktu, lai gan aplūkojamajā gadījumā tie nebūtu būtiski ietekmējuši piedāvājuma nosacījumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. septembrī – Spānija/Komisija

(Lieta T-657/14)

(2014/C 380/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāve – A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu 2014. gada 27. jūnija lēmumu, kurā nolemts pārtraukt samaksas termiņu saistībā ar Spānijas 2013. gada 26. decembrī attiecībā uz ERAF Tehnoloģiskā fonda Pētniecības, attīstības un inovācijas darbības programmu nosūtīto izdevumu deklarāciju un maksājumu pieteikumu Nr. 21 un nolemts uzsākt [maksājumu] apturēšanas procedūru, un
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar lēmumu par [samaksas termiņa] pārtraukšanu un [maksājumu] apturēšanas procedūras uzsākšanu esot pārkāpts Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV L 210, 25. lpp.), 87. panta 2. punkts saistībā ar tās 91. un 92. pantu.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka iepriekš minētajā 87. panta 2. punktā paredzētais termiņš esot noiļguma termiņš, kas liedz Komisijai pieņemt lēmumu par samaksas termiņa pārtraukšanu pēc tam, kad ir pagājuši divi mēneši, un tāpēc arīdzan neļauj uzsākt maksājumu apturēšanas procedūru.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka lēmums par [samaksas termiņa] pārtraukšanu un [maksājumu] apturēšanas procedūras uzsākšanu esot pieņemts pēc Savienības tiesībās noteiktā termiņa un ar to esot pārkāpti tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības un labas pārvaldības principi. Tādējādi Spānijas Karalistei, kura labticīgi paļāvās uz maksājuma saņemšanu likumā noteiktajā termiņā, esot radītas budžeta un finansiālā ziņā nelabvēlīgas sekas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1083/2006 91. panta 1. punkta a) apakšpunkts, jo nav ievēroti šajā tiesību normā šā lēmuma juridiski korektai pieņemšanai izvirzītie priekšnosacījumi.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka lēmums par [samaksas termiņa] pārtraukšanu ir pamatots nevis ar revīzijas ziņojumu, kā prasīts minētajā tiesību normā, bet gan ar gluži vienkāršu projektu, kas nav uzskatāms par galīgu dokumentu, ar kuru varētu pamatot lēmumu par [samaksas termiņa] pārtraukšanu. Turklāt no minētā projekta neizrietot nekādas pazīmes un nebūt ne kādi pierādījumi par būtiskiem trūkumiem vadības un kontroles sistēmā.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. septembrī – Jurašiniči/Padome

(Lieta T-658/14)

(2014/C 380/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ivan Jurašiniči (Anžēra, Francija) (pārstāvis – O. Pfligersdorffer, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2014. gada 8. jūlija lēmumu, ciktāl ar to prasītājam tika ierobežota piekļuve lēmuma 3. pielikumā minētajiem dokumentiem, atsaucoties uz starptautisko attiecību aizsardzību un tiesvedības aizsardzību un šī iemesla dēļ izslēdzot pieprasītos dokumentus;
- piespriest Padomei samaksāt prasītājam summu EUR 5 000 (bez PVN) jeb EUR 6 000 (ar PVN) apmērā kā ar tiesvedību saistītu kompensāciju, tai pieskaitot procentus atbilstoši ECB noteiktajai likmei prasības pieteikuma reģistrācijas dienā;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots par acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 (¹) 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzību, jo Vispārējā tiesa savā spriedumā *Jurašiniči/Padome* (T-63/10, EU:T:2012:516), kura izpildei pieņemts apstrīdētais lēmums, esot jau nospriedusi, ka, lai gan šis izņēmums ir piemērojams, tam aplūkojamajā gadījumā nevar būt nozīmes.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots par acīmredzamu kļūda vērtējumā attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par kaitējumu sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām, jo konkrētie dokumenti attiecoties uz informāciju no Eiropas Savienības, nevis no Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmas, un līdz ar to minētās organizācijas informācijas plūsma neesot skarta.